

לפרשת אחרי מות ולקראת פסח

א. הרבה הבדלות עורכת התורה: בין הטמא והטהור, בין החול ובין הקודש, בין הכהנים ובין העם, בין ישראל ובין העמים. וכל אלה הן כלי, כדי לאפשר לנו להבדיל בין הטוב ובין הרע.

ב. (א) וַיְדַבֵּר ה' אֶל מֹשֶׁה לֵאמֹר: (ב) דַּבֵּר אֶל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם אָנֹכִי ה' אֱלֹהֵיכֶם: (ג) כִּמְעַשְׂה אֶרֶץ מִצְרַיִם אֲשֶׁר יִשְׁבְּתֶם בָּהּ לֹא תַעֲשׂוּ וּכְמַעֲשֵׂה אֶרֶץ כְּנָעַן אֲשֶׁר אָנֹכִי מְבִיא אֲתֶכֶם שָׁמָּה לֹא תַעֲשׂוּ וּבְחַקְתִּיהֶם לֹא תִלְכוּ: (ד) אֶת מִשְׁפָּטֵי תַעֲשׂוּ וְאֶת חֻקְתֵי תִשְׁמְרוּ לְלֶכֶת בְּהֶם אָנֹכִי ה' אֱלֹהֵיכֶם: (ה) וּשְׁמַרְתֶּם אֶת חֻקְתֵי וְאֶת מִשְׁפָּטֵי אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה אִתְּם הָאָדָם וְחֵי בְהֶם אָנֹכִי ה': [ויקרא יח, 1 - 5]

ג. בפסח אנו מצווים להבדיל בין החמץ והמצה, בין העבדות והחירות. בפסח אנו מצווים לראות עצמנו כאילו יצאנו ממצרים, כאילו הוצאנו את מצרים מקרבנו.

ד. **אלוהינו ואלוהי קדמונינו**, אנו יושבים סביב שולחן זה כבני חורין, אך אנו זוכרים את השנים הארוכות בהן חווינו דיכוי. נשבענו לא להפוך למדכאים בעצמנו, אך אנו יודעים כמה פשוט להכביד את ליבנו כלפי אלה ששילמו את המחיר עבור עושר עמנו ובטחונו. כשאנו מסובים היום ומספרים ביציאת מצרים, אנו ערים לכך שהחרות היא מסע. יציאת מצרים הייתה רק ראשית המסע להר סיני ולאחר מכן, לארץ המובטחת. בחג חירות זה אנו מודעים לכך, שעל מנת להיות בני חורין באמת עלינו לגרש את פרעה מלבנו ולחדש את התחייבותנו לזכויות האדם לכל אדם באשר הוא אדם. בזוכרנו את המיילדות במצרים, אנו יודעים כי זרעי הגאולה ניטעים בהתנגדות לדבר פרעה.

[מתוך התוספות להגדה של פסח, שנכתבו ע"י "שומרי משפט - רבנים למען זכויות האדם", תשס"ד]